

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 26-09-2016
Enhed: Psykiatri og Lægemiddel-
politik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sagsnr.: 1608308
Dok. nr.: 169204

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 29. august 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 889 (alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 889:

”Ministeren bedes redegøre for lovgivningen mht. patienternes egen import af medicin fra lande både inden og uden for EU og EØS ”

Svar:

Det fremgår af § 39, stk. 1, i lægemiddeloven (lovbekendtgørelse nr. 506 af 20. april 2013 med senere ændringer), at bl.a. indførsel af lægemidler kun må ske med tilladelse fra Lægemiddelstyrelsen. Dog følger det af lovens § 39, stk. 3, at dette blandt andet ikke gælder private personers indførsel til eget forbrug af lægemidler til mennesker. Det fremgår desuden af lovens § 39, stk. 4, at der kan fastsættes regler for bl.a. privates håndtering af lægemidler efter stk. 3.

Disse regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 1224 af 7. december 2005 om privates indførsel af lægemidler. Det fremgår af § 3 i bekendtgørelsen, at privatpersoner ikke må indføre lægemidler, med mindre andet er bestemt i bekendtgørelsen.

I bekendtgørelsen sondres mellem indførsel her i landet ved indrejse eller ved forsendelse.

Ved indrejse fremgår det således af bekendtgørelsens § 4, at privatpersoner til personligt brug til sygdomsforebyggelse eller behandling kan medbringe lovligt indkøbte lægemidler bestemt til human anvendelse, dog således at der ved indrejse fra lande uden for EU eller EØS højst kan medbringes lægemidler til 3 måneders forbrug.

Er der tale om forsendelse af lægemidler her til landet, fremgår det af bekendtgørelsens § 5, at privatpersoner til personligt brug til sygdomsforebyggelse eller behandling kan indføre lovligt indkøbte lægemidler bestemt til human anvendelse pr. post, kurerforsendelse o.l. fra lande, som er medlem af EU eller EØS.

Jeg har i mit svar på SUU alm. del – spørgsmål 887 nærmere redegjort for baggrunden for reglerne.

Der er fastsat særlige regler om tilskud til medicin købt i et andet EU/EØS-land i bekendtgørelse nr. 470 af 23. maj 2016 om tilskud til sundhedsydelser uden for sygehusevæsenet købt i eller leveret fra andre EU/EØS-lande, som har hjemmel i sundhedslovens § 168, stk. 1, 3 og 4.

Betingelserne for, at en patient kan få tilskud til medicin købt i et andet EU/EØS-land, er de samme, som hvis patienten køber sin medicin i Danmark. Hvis patienten ikke

har ret til tilskud i Danmark, kan patienten heller ikke få tilskud til medicinen, hvis det er købt i et andet EU/EØS-land.

For at få udbetalt tilskud til medicin købt i et andet EU/EØS-land, skal patienten søge om det i Lægemiddelstyrelsen. Tilskuddet beregnes som udgangspunkt på samme måde, som hvis patienten havde købt sin medicin på et dansk apotek.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Mie Saabye